

Art. 8. Od dostawy ziemiopłodów w ilościach, o które został podwyższony kontyngent w myśl ustępu 1 art. 5 zwolnić może wytwórców jedynie właściwa Komisja Kontyngentowa.

Przy dostawie winien być zachowany stosunek ziemiopłodów, określony art. 1 ustawy z dnia 9 lipca 1920 roku (Dziennik Ust. R. P. № 56 1920 r. poz. 3-8) i następujące terminy: dostawa wzamian za zboże siewne ozime winna być uskuteczniiona do dnia 1 stycznia 1921 roku, za jare—do 1 czerwca 1921 roku.

Art. 9. Na zboże siewne ustanawia się ceny następujące:

- 1) na zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i pozostawione są dobrowolnemu porozumieniu pomiędzy sprzedawcą i nabywcą.
- 2) na zakwalifikowany przez instytucje, wskazane w art. 2, pierwszy odsiew od zbóż oryginalnych—o 30% wyższe od cen, ustanowionych na takież zboże konsumcyjne.
- 3) na zakwalifikowany drugi i trzeci odsiew od zbóż oryginalnych—o 20% wyższe od cen, ustanowionych na takież zboże konsumcyjne.

Art. 10. Obrót zbożem siewnem jest dozwolony: ozimem—do dnia 15 października 1920 roku, jarem do 15 maja 1921 r.

O ile pozostawałyby po tych terminach pewne ilości niezużytkowanego zboża siewnego z ilości, podlegających odstawie na poczet kontyngentu, w urzędach, instytucjach, do handlu zbożem siewnem upoważnionych, i u wytwórców, zboże to winno być przekazane miejscowej filji lub agenturze P. U. Zbożowego najpóźniej do dn. 1 listopada 1920 roku, jeśli chodzi o zboże ozime, do dn. 1 czerwca 1921 roku, jeśli chodzi o zboże jare.

Art. 11. Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, podlegają karom, przewidzianym w art. 6-ym ustawy z dn. 9 lipca 1920 roku. (Dz. Ust. R. P. № 56—1920 poz. 348).

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 21 lipca 1920 r.

Minister Apropowizacji:
St. Śliwiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bujak

445.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości

z dnia 24 lipca 1920 r.

w przedmiocie przesyłania odezów rekwizycyjnych do Austrii.

Na podstawie porozumienia się rządu Polskiego z rządem Austriackim sądy polskie mogą pisma rekwizycyjne adresowane do sądów austriackich kierować wprost do Urzędu Stanu dla Sprawiedliwości w Wiedniu, celem dalszego przesłania.

Tak pisma rekwizycyjne jak i odezwy do Urzędu Stanu winny być wystosowywane w języku polskim.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Dr. J. Morawski*

446.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do rozporządzenia R. O. P. z dn. 19/VII 1920 r. (Dz. Ust. № 63, poz. 416) w przedmiocie ogłaszania w czasie wojny wiadomości, dotyczących wojska i spraw obrony państwa.

Na zasadzie art. 8 rozporządzenia R. O. P. w przedmiocie ogłaszania w czasie wojny wiadomości, dotyczących wojska i spraw obrony Państwa, (Dz. Ust. № 63, poz. 416) zarządza się:

Art. 1. Wiadomości i artykuły, dotyczące wojska i spraw obrony państwa, winny być przedkładane władzom administracyjnym I instancji: a) w Warszawie, Łodzi i Lublinie — Komisarzatom Rządu, b) w Krakowie i Lwowie — Dyrekcjom Policji, c) w b. dzielnicy pruskiej — staroście Grodzkiemu w Poznaniu i burmistrzom w miastach powiatowych, d) w innych zaś miejscowościach całego Państwa — starostom, celem uzyskania zezwolenia w myśl art. 1 rozporządzenia R. O. P. z dn. 19/VII 1920 r.

Art. 2. Wydawanie decyzji przez organy administracyjne I instancji następuje w porozumieniu z przedstawicielami władz wojskowych, w tym celu delegowanymi przez D. O. G., oraz w siedzibach urzędów prokuratorskich (podprokuratorskich) po zasięgnięciu opinii prokuratora (podprokuratora). Przedstawiciele urzędów prokuratorskich desygnuje prokurator sądu okręgowego.

Art. 3. Wiadomości i artykuły, dostarczane w myśl art. 1 i 5 rozporządzenia R. O. P. z dn. 19/VII 1920 r. winny być niezwłocznie rozpatrzone bez względu na porę dnia — oraz zaopatrzone zgodnie z art. 3 im tegoż rozporządzenia, odpowiednią decyzją.

Art. 4. W razie różnicy zdań pomiędzy przedstawicielem władzy administracyjnej i przedstawicielem władzy wojskowej władza administracyjna I instancji przedstawia sprawę do decyzji przełożonej władzy administracyjnej, która w porozumieniu z władzami D. O. G. rozstrzyga sprawę. W razie dalszej różnicy zdań kwestje sporne ostatecznie są załatwiane przez interesowanych Ministrów. Do czasu wydania decyzji ogłaszanie wiadomości jest wzbronione.

Art. 5. Władze administracyjne I instancji są obowiązane pouczyć strony o prawie zaskarżenia decyzji, zgodnie z art. 7 rozporządzenia R. O. P. z dn. 19/VII 1920 r., o terminach odwołania oraz wskazać instancję, do któ-